

Felsőgalla, 1923. július 2. – Budapest., 1972. március 20.

Apja bányász volt, szülei 1930-ben kivándoroltak Belgiumba, itt 14 éves korától bányában dolgozott. 1937-től szervezett munkás, 1939-ben belépett a Belga Kommunista Pártba. 1940–1942-ben a német megszállás idején kényszermunkás volt Németországban a leverkuseni I. G. Farbenindustrie üzemében, majd visszaszökött Belgiumba, 1942. novemberben egy hazatelepülő csoporttal visszatért Magyarországra. Tatabányán bányász, 1942-ben tagja lett a Szociáldemokrata Pártnak, de a következő évben kizárták. Baloldali magatartásáért 1944. szeptemberben letartóztatták, a deportálásból megszökött. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, a MADISZ-ban, a bányász szakszervezeti központban, majd 1949. októbertől a Nehézipari, később, 1950-től a Bánya-és Energiaügyi Minisztériumban osztályvezetőként illetve párttitkárként dolgozott, 1951. októbertől az Ásványbányászati Igazgatóság vezetője. 1956. november végétől Komárom megyében MSZMP pártszervező volt, decembertől kormánybiztos a megye területén és a Dorogi-Tatabányai és oroszlányi Bányavállalatok területén. 1957. márciustól az MSZMP Komárom megyei intézőbizottság elnöke. 1957. július 3-ától 1959. augusztus 1-ig megyei első titkár volt. 1959. szeptemberben elkezdte az MSZMP kétéves pártfőiskolát. 1958. november 16-án a Hazafias Népfront Komárom megyei listáján megválasztott országgyűlési képviselő. 1961-62-ban az MSZMP Központi Bizottsága ipari osztályvezető helyettese, 1963. december 5-től 1965. júliusig osztályvezetője. 1965–1970-ben nagykövet volt Brüsszelben.